

LÄRARHANDLEDNING
**DR RÖNNERSTRANDS
METOD**
BACKA TEATER 2026

Britt: Alqumit Allamad

069

BACKA TEATER

INFÖR BESÖK MED DR RÖNNERSTRANDS METOD

Dr Rönnerstrands metod är en klassrumsföreställning som spelas i elevernas ordinarie klassrum. Vårt team behöver tillgång till klassrummet cirka 45 minuter innan föreställningen börjar för att förbereda rummet.

FÖRBEREDA ELEVERNA

Föreställningen bygger på en osäkerhet kring vad som egentligen sker: Är det en föreställning eller är det på riktigt? Är det lek eller allvar?

För att eleverna ska få möjlighet att gå in i upplevelsen ber vi er därför att inte berätta i förväg att det är en teaterföreställning. Presentera det hellre som att klassen ska få besök från Backa Teater.

Undvik också att avslöja föreställningens innehåll eller vad som kommer att hända under besöket.

FÖRBEREDA LÄRARE

Föreställningen bygger på att läraren och det konstnärliga teamet samarbetar kring föreställningens fiktion.

Klassläraren kommer därför att få några enkla uppdrag att utföra under föreställningen. Det kan handla om att bejaka vissa påståenden eller att vid rätt tillfälle tillhandahålla vissa dokument.

Läraren får den information som behövs av teamet inför föreställningen.

UNDER FÖRESTÄLLNINGEN

Föreställningen rör sig medvetet i gränslandet mellan fiktion och verklighet. Elever kan reagera på olika sätt på upplevelsen.

Om en elev upplever situationen som obehaglig och vill lämna klassrummet ska eleven självklart kunna göra det. Vi har en teknik med oss som kan ta hand om den eller de elever som väljer att lämna.

Om det känns möjligt försöker vi få med eleverna tillbaka till den avslutande delen av föreställningen. Avslutningen är viktig eftersom den ger möjlighet att landa i upplevelsen, förstå vad man varit med om och ställa frågor.

Efter föreställningen finns utrymme för samtal.

Kontakt

Behöver du komma i kontakt med oss inför vårt besök är du välkommen att ringa eller mejla:

Skolbokning, Backa Teater

backaskolbokning@stadsteatern.goteborg.se

Tel: 031 708 71 01

Scenkonst är ett samlingsnamn för konstformer som framförs direkt inför en publik. Det finns en mängd olika typer av scenkonst som exempelvis teater, musik, opera, dans, performance, revy, musikal och nycirkus.

TIDENS BRUS

När du hör ekot av en händelse. Hör du då händelsen eller bara ekot av den? Och hur fungerar klockor egentligen? När sekundvisaren rör sig, har sekunden den mäter då redan passerat?

Filosofier, fysiker och teologer har i tusentals år kämpat med att ge tanken grepp om tiden.

På 400-talet före Kristus ställer Zenon upp sin berömda paradox i formen av en kapplöpning mellan snabbfotade Akilles och en sköldpadda. Sköldpaddan ges ett försprång. Starten går. Akilles springer till den punkt där sköldpaddan startade. Då har sköldpaddan redan hunnit vidare. Akilles springer dit. Då har sköldpaddan hunnit lite vidare igen. Och igen. Och igen. I oändligt många steg. Akilles kommer aldrig ikapp.

Åttahundra år senare. Alltså återigen på 400-talet, men den här gången efter Kristus, skriver kyrkofadern Augustinus i sina Bekännelser att han visste precis vad tid var — ända tills någon bad honom förklara det, och då visste han plötsligt inte längre.

På 1600-talet tänkte Newton att tiden flyter likadant för alla, överallt — som en osynlig flod som rör sig i jämnt tempo. Oklart är dock om det är samma flod som Herakleitos 2100 år tidigare menade att man aldrig kan kliva ned i två gånger.

Sedan kom äntligen Einstein och sa: floden flyter inte i samma takt för alla som badar i den. Det beror på hur fort de simmar.

Det är det här som är Einsteins speciella relativitetsteori: att tid och rum inte är fasta, utan beror på hur fort man rör sig i förhållande till något annat. Själv brukade han förklara den med tvillingparadoxen.

Föreställ dig två tvillingar. Den ena stannar hemma. Den andra åker ut i rymden i en raket, nästan lika fort som ljuset, och kommer sedan tillbaka. Den som stannade har åldrats som vanligt. Den som reste har åldrats mindre, d.v.s. blivit yngre än sitt syskon. Fastän bara en av dem fortfarande är ung, är de fortfarande tvillingar.

Skönt. Äntligen löst. Trodde man. Då kom kvantfysikerna och började problematisera mätpunkten. Eller inte mätpunkten i sig, utan mätaren. Att den som observerar påverkar det som observeras.

Så kanske är frågan inte om ekot kommer före eller efter händelsen. Kanske är frågan vem som lyssnar — och om den som lyssnar redan har bestämt vad hen ska höra.

Hjärnan är lat på ett effektivt sätt. Den hör helst det den redan väntar sig att höra. Ser helst det den redan letar efter. Lyssna på ett brus tillräckligt länge, och du börjar höra ord i det — inte för att orden finns där, utan för att du är hjärnan som lyssnar.

Vi är vana vid att lyssna bakåt. Efter det som redan hänt, det som redan sagts. Sällan framåt. Mot dem som ännu inte är här för att säga något alls.

Kanske är framtiden inte tyst. Kanske är den ett brus vi ännu inte lärt oss lyssna på — fullt av namn som inte är uttalade än. Ett ansvar för dem som ännu inte finns är fortfarande ett ansvar. Bara långsammare.

Var och en av oss existerar i sitt eget nu. Och det är värdefullt. Men mitt nu har inte rätt att inkräkta på ditt framtida nu. För vem vet — kanske existerar vi parallellt?

På samma sätt är ett barns nu inte ett väntrum för deras framtid. De är färdiga människor, just nu. Och konsten är för dem. Inte för vem de ska bli.

Stefan Åkesson, dramaturg

TEATER

Teatern är en av de få platser där vi tillsammans som individer upplever något som bara händer här och nu och aldrig mer. Det finns varken pausknapp eller möjlighet att spola tillbaka, hoppa framåt eller exakt återskapa ögonblick. Vi möter tillsammans och reflekterar individuellt. Teatern är en plats där vi kan möta andras historier och kanske även få syn på oss själva. I mötet med det okända kan vi växa som människor.

Ordet teater kommer från grekiskans the'atron, ett ord som till en början betecknade åskådarplatserna eller publiken. Ordet the'atron kommer i sin tur från ordet thea'omai som betyder betrakta. Idag är ordet främst sammankopplat med talteater.

Teater har använts till allt från att proklamera religion till att utforska skörheten i att vara människa i relation till andra. Som form har teatern tusentals år på nacken och är ett sätt att samtala om vår existens och tiden vi befinner oss i. Än idag spelas dramer som skrevs under antikens Grekland. Pjäser vid namn *Antigone* eller *Medea* tolkas utifrån den plats och tid skådespelet nu utspelas i. Nya berättelser skrivs, dramatik formade av och för vårt absoluta här och nu.

Idag finns få rum som det som scenkonstupplevelsen skapar. Ett rum där du tillsammans med andra under en begränsad tid upplever något som inte går att återskapa, pausa eller reproducera. En händelse där du som publik spelar en avgörande roll, där en föreställning tar form i energi och känsla inte bara utifrån hur skådespelarna rör sig, hur ljuset ger känslan av små och stora rum eller hur scenografin ramar in verket. Upplevelsen blir till i samspelet mellan scen och salong, hur fokus tas och ges i rummet. Konsten är det som uppstår i mötet mellan scen och salong, mellan publiken och skådespelarna. Scenkonstverket är för dig i publiken en möjlig reflektionsyta, en spegel du studsar dig själv emot. Dina upplevelser baseras på dina erfarenheter, ditt tycke och smak, med andra ord är en konstupplevelse alltid subjektiv.

Att skapa ett scenkonstverk, en produktion, på en institutionsteater som Backa Teater är i mångt och mycket som ett grupparbete där flertalet olika funktioner, specialister inom sitt fält, skapar verket utifrån en konstnärlig idé. Varje detalj, från affisch till hur starkt ljuset lyser på scenen, är testad, diskuterad och bestämd. Den finns där av en anledning.

EVP: Electronic Voice Phenomena

EVP är en förkortning av *Electronic Voice Phenomena*, på svenska **ERF** - *Elektronisk röstfenomen*.

Begreppet används för ljud eller röster som människor upplever sig kunna höra på en ljudinspelning, trots att rösterna inte uppfattades när inspelningen gjordes.

EVP har länge varit förknippat med undersökningar av paranormala fenomen. En person kan exempelvis spela in ljud i ett tyst rum och ställa frågor utan att någon annan finns där. När inspelningen sedan spelas upp kan korta ljud, ord eller röstliknande fragment ibland uppfattas.

Det finns olika sätt att tolka sådana inspelningar. Den som undersöker paranormala fenomen kan tolka en oförklarad röst som möjlig kommunikation från en okänd källa.

Ur ett vetenskapligt perspektiv behöver man däremot först undersöka mer vardagliga förklaringar, exempelvis bakgrundsljud, störningar, radiosignaler, ljud från människor på avstånd eller egenskaper hos inspelningsutrustningen.

En annan viktig förklaring är *auditiv pareidoli*. Det innebär att hjärnan hittar välbekanta mönster i otydliga ljud. På samma sätt som vi ibland kan se ett ansikte i ett moln kan vi uppfatta ord eller röster i brus. Två personer kan därför lyssna på exakt samma inspelning men höra helt olika saker.

Ett EVP ska inte automatiskt betraktas som bevis för något paranormalt. Inspe­lningen är i stället ett material som kan undersökas, jämföras och granskas.

PRATA SCENKONST

Scenkonst kan vara drabbande, härligt, svårt, fantastiskt eller i värsta fall ointressant. Upplevelsen skiljer sig åt från person till person och påverkas av erfarenheter, känslor, förkunskap och personlig smak. Det finns inget rätt eller fel i hur personer upplever verket men det finns massor att vinna på att ta samtalet vidare i grupp.

Att kunna prata om upplevelsen inom ett tydligt ramverk skapar en djupare analys av det en upplevt. Då ges möjligheten till att lyssna på andras individuella tolkningar utan att för den sakens skull hamna i polemik om vem som har tolkningsföretäde i värderingen av konstverket. Att i grupp diskutera upplevelsen och lyssna på andra stärker oss som individer och kan leda till en djupare förståelse av scenkonstverket, sig själv och varandra.

SAMTALSMODELL

Som lärare och pedagog är du samtalsledare i klassrummet, det innebär inte att du behöver veta mer om föreställningen och inte heller att du behöver försvara eller förklara de olika val konstverket består av. Ditt arbete är att bjuda in till de olika tolkningar som finns i gruppen och ställa frågor som för samtalet vidare.

Börja med att så sakligt som möjligt beskriva, tolka sedan det ni har beskrivit och låt det bana väg för individuella upplevelser och reflektioner.

BESKRIV - TOLKA - REFLEKTERA

I *Dr Rönnerstrands metod* finns det en poäng att utgå från klassrummet som fysisk plats. Hur var klassrummet innan besöket, under besöket och efter besöket?

Var det en föreställning som ni var med om eller var det något annat och i så fall vad?

För vetskap: Inspelningarna som görs i klassrummet är autentiska, men allt som händer sker utifrån ett manus. Vi skapar situationen. Detta kan vara bra att berätta om elever upplevt föreställningen som obehaglig och är osäkra på om det är sant eller en lek.

Vilken roll spelade du som individ och ni som klass under *Dr Rönnerstrands metod*?

Pareidoli

Pareidoli är en psykologisk effekt där vi människor ser mönster i föremål där det egentligen inte finns mönster. Ofta handlar det om ansikten som vi tycks se i moln, träd, eluttag eller foton av mars. Detta gäller även ljud. Exempelvis om du läser en text samtidigt som du lyssnar på ett slumpmässigt ljud eller om du sitter med andra som påstår sig höra specifika ord eller meningar så påverkas du till att höra det samma.

HALMERS

 = Spin
Coherence

erence

ATT UPPFATTA, UNDERSÖKA OCH VIDGA VÅR VERKLIGHET

Perception är hur vi tar emot, organiserar och tolkar världen omkring oss. Det handlar inte bara om vad våra ögon ser eller våra öron hör, utan om hur sinnesintryck, erfarenheter, minnen, känslor och förväntningar tillsammans formar det vi upplever.

Vi delar en fysisk värld, men vi upplever den inte på exakt samma sätt. Varje människa betraktar världen från sin egen position. Två personer kan befinna sig på samma plats, vara med om samma händelse och ändå lägga märke till helt olika saker. Den ena hör tonfallet i ett samtal, den andra ser kroppsspråket. Någon känner sig trygg medan någon annan upplever samma situation som obehaglig.

Vår perception påverkas bland annat av tidigare erfarenheter, kunskap, känslor, förväntningar och vad vi riktar vår uppmärksamhet mot. Det betyder inte att verkligheten är oviktig eller att allt bara är en fråga om åsikter. Det betyder att vår tillgång till verkligheten alltid sker genom ett mänskligt perspektiv.

Att undersöka sin perception kan därför börja med enkla frågor:

- Vad lägger jag märke till?
- Vad brukar jag inte lägga märke till?
- Vad tar jag för givet?
- Vad händer om jag betraktar samma sak från ett annat perspektiv?

ATT VIDGA PERCEPTIONEN

När vi stannar upp och observerar något längre än vanligt börjar vi ofta upptäcka fler detaljer. Vi kan lyssna efter ljud som tidigare försvunnit i bakgrunden, studera ett välbekant rum som om vi såg det för första gången eller uppmärksamma våra egna automatiska reaktioner.

Att vidga sin perception handlar därför inte nödvändigtvis om att utveckla sina sinnen. Det kan handla om att använda de förmågor vi redan har på ett mer medvetet sätt.

Vi kan också vidga vår perception genom andra människor. När vi lyssnar på någon vars erfarenheter skiljer sig från våra egna får vi möjlighet att upptäcka sådant som tidigare varit osynligt för oss. Ett annat perspektiv kan göra att samma gata, konflikt, konstverk eller samhällsfråga plötsligt framträder på ett nytt sätt.

ÖVNING – TRÄNA PÅ ATT HA TRÅKIGT

Vi är vana vid att hela tiden ha något att göra. När ingenting händer är det lätt att ta upp mobilen, börja prata, lyssna på musik eller söka efter något som fångar vår uppmärksamhet.

Sätt dig någonstans där du kan vara ostörd.

Lägg undan mobilen. Ingen musik, ingen skärm, ingen bok och inget att sysselsätta händerna med.

Sätt en timer på 10 minuter.

Gör sedan – ingenting.

- Vilka ljud börjar du höra?
- Vad händer i kroppen?
- Vilka tankar dyker upp?
- Förändras din upplevelse av tiden?

SAMHÄLLETS PERCEPTION

Nyhetsmedier, utbildning, kultur, språk, sociala medier och politiska samtal bidrar till vilka frågor som hamnar i centrum. Vissa berättelser upprepas och blir välbekanta. Andra får mindre utrymme. Det påverkar vår kollektiva perception. Det vill säga vad många människor tillsammans börjar uppfatta som viktigt, normalt, problematiskt eller möjligt.

Det som ett samhälle betraktar som självklart är dessutom inte alltid självklart i en annan tid eller kultur. Normer och föreställningar förändras. Perspektiv som tidigare befunnit sig i samhällets periferi kan flytta in i centrum och förändra hur vi ser på världen.

En viktig del av att utforska perception är därför att bli nyfiken på det vi vanligtvis inte ifrågasätter.

- Varför ser jag situationen på just detta sätt?
- Vilka erfarenheter har format mitt perspektiv?
- Vilka perspektiv saknas?
- Vad händer om jag byter position?
- Vilka föreställningar i mitt samhälle betraktas som så självklara att vi nästan har slutat se dem?

Att vidga perceptionen innebär inte att alla perspektiv automatiskt är lika riktiga. Det innebär att skapa utrymme för observation, perspektivbyte och undersökning innan vi drar våra slutsatser.

När vi blir medvetna om hur vår perception fungerar kan vi också bli mer medvetna om våra egna begränsningar. Kanske inser vi att världen kan innehålla mer än det vi först lade märke till.

LÄSTIPS

Framtid. 11 berättelser för mellanstadiet

- red. Katja Tydén

Tordyveln flyger i skymningen

- Maria Gripe

Tänk stor // Tänk själv

- Peter Ekberg

Självklart! Inte? // Att tänka noga

- Liza Haglund

TALISMAN

En talisman är något som tillskrivs en särskild eller magisk kraft. Det kan vara ett föremål, en symbol, ett tecken, ett ord eller en kombination av flera ord. Talismanen kan användas för att ge lycka, skydd, styrka, hälsa eller framgång.

Talismaner förekommer i många olika kulturer och traditioner. De kan vara smycken, stenar, mynt eller andra föremål, men också skrivna tecken, bokstäver, namn, ord och fraser. Ibland är det själva föremålet som anses bära kraften, ibland är det orden eller symbolerna som finns inskrivna på det. Ett ord kan också fungera som en talisman genom att upprepas, bäras med sig eller skrivs på en särskild plats.

Människor har under mycket lång tid använt föremål, symboler och ord som de tillskrivit särskild betydelse. De har använts som skydd mot sjukdomar och olyckor, för att ge mod inför faror eller för att påverka kärlek, rikedom och framtid.

Kraften kan vara knuten till ett material eller en form, men också till språket. Ett namn, ett ord eller en mening kan få en särskild betydelse genom hur och när det används. Ord kan upprepas som böner, besvärjelser, mantran eller personliga påminnelser. Genom upprepningen kan orden få en betydelse som sträcker sig bortom deras vardagliga innebörd.

Ordet talisman har en lång historia. Det har kommit till europeiska språk via arabiskans *tilasm* och har kopplingar till grekiskans *telesma*, ett ord med betydelser som fullbordande och religiös rit.

KAN EN TALISMAN HA KRAFT?

Det finns inga vetenskapliga belägg för att talismaner har övernaturliga krafter. Men det betyder inte att ett föremål, en symbol eller ett ord inte kan påverka den som använder det.

Ett föremål kan bära på minnen. Ett ord kan förändra vårt fokus. En mening som vi återkommer till kan påminna oss om något vi vill göra, någon vi vill vara eller något vi inte vill glömma.

En talisman som får oss att känna oss modigare kan påverka hur vi agerar. Ett ord som vi bär med oss kan påverka hur vi möter en svår situation. Och när vårt sätt att tänka eller agera förändras kan ibland också det som händer omkring oss förändras.

VAR FINNS DÅ TALISMANENS KRAFT?

- I föremålet?
- I orden?
- I människan som använder dem?
- I betydelsen vi ger dem?
- Eller någonstans däremellan?

1900 1940 1958

CRAIGER

2000 2002

20 APR 20

H₂O - Spin Coherence
H₂O + Spin Coherence
AUDIOPROLOGISKA
ANOMALIER

Säga "B
jobbat"

Tacka för
hjälp.

ALLT SOM ÄR FAST FÖRFlyktIGAS

Vi människor behöver fasta punkter. Vi skapar kategorier, berättelser, institutioner och föreställningar som hjälper oss att förstå och organisera världen. Vi lär oss vad som är normalt och onormalt, möjligt och omöjligt, viktigt och oviktigt.

Efter en tid kan dessa föreställningar börja framstå som självklara. Men det som känns självklart är inte alltid oföränderligt.

Uttrycket ”*Allt som är fast förflyktigas*” förknippas med Karl Marx och Friedrich Engels och deras beskrivning av det moderna samhällets omvälvande kraft. Gamla samhällsformer, relationer och föreställningar bryts upp samtidigt som nya uppstår. Det som en gång verkade stabilt visar sig kunna förändras.

Varje samhälle skapar föreställningar om hur världen fungerar.

- Vad är arbete?
- Vad är familj?
- Vad är kunskap?
- Vad är normalt?
- Vad är framgång?
- Vad är ett gott liv?

Svaren på dessa frågor förändras genom historien. Sådant som en generation betraktar som naturligt kan nästa generation betrakta som föråldrat. Institutioner som verkar permanenta kan förändras eller försvinna. Nya teknologier kan på några år förändra beteenden som tidigare existerat i århundraden. Det självklara har en historia. Och det betyder att det också kan ha ett slut.

Vi behöver kategorier för att organisera världen. Men kategorier kan också bli så etablerade att vi glömmer att människor en gång skapade dem. Gränser kan flyttas. Normer kan förändras. Hierarkier kan ifrågasättas. Nya identiteter och gemenskaper kan uppstå. Det som tidigare saknade ett namn kan få ett namn och därmed bli möjligt att diskutera, organisera sig kring och förändra.

Samhället är därför aldrig helt färdigt.

MELLAN DET INVANDA OCH OKÄNDA

Det finns en spänning mellan människans behov av stabilitet och samhällets ständiga förändring. Vi bygger institutioner för att skapa kontinuitet. Vi skapar lagar, traditioner, organisationer och berättelser som ska hålla över tid. Samtidigt förändras världen omkring dem.

Ekonomiska kriser, klimatkollaps, tekniska genombrott, krig, nya idéer, sociala rörelser och förändrade levnadsvillkor kan på kort tid rubba sådant som tidigare verkade orubbligt. Det fasta börjar röra sig.

Förändring kan vara befriande. Gamla begränsningar kan försvinna och nya möjligheter öppnas. Men förändring kan också skapa osäkerhet. När tidigare självklara strukturer försvinner uppstår frågor om vad som ska ersätta dem.

Det gamla håller inte längre. Det nya har ännu inte fått sin form. Människan befinner sig då i ett mellanrum mellan det som varit och det som ännu inte blivit.

ÖVNING

Ni fick under besöket av Rönnerstrand indikationer på att det kommer ske en stor omställning genom såväl Dora Lis anteckningar som samhällskunskapsprovet från 2066.

1. Lista de fem största globala samhällsproblem som ni anser att mänskligheten behöver hantera.
2. Vad behöver förändras för att dessa problem skall lösas/minska.
3. Välj den förändring som är viktigast för vår långsiktiga överlevnad.
4. Diskutera följande frågor utifrån ert val:
 - Vad skulle vi behöva sluta göra?
 - Vad skulle vi behöva börja göra?
 - Vad skulle människor behöva göra annorlunda?
 - Vad skulle företag och ekonomiska system behöva göra annorlunda?
 - Vad skulle politiken behöva förändra?
 - Vilka människor skulle vinna på förändringen?
 - Vilka skulle riskera att förlora på den?

Uttrycket ”Allt som är fast förflyktigas” kan fungera som en uppmaning. Se på det som verkar självklart. Fråga hur det uppstod.

- Vem skapade det?
- Vem gynnas av att det fortsätter vara som det är?
- Vad skulle kunna förändras?
- Och vad skulle kunna uppstå i dess ställe?

Det handlar inte om att anta att allt måste förstöras eller att ingenting är sant. Det handlar om att förstå att mycket av det som framstår som permanent egentligen är historiskt, skapat och föränderligt. Det som finns omkring oss har inte alltid funnits. Och det som finns omkring oss kommer inte alltid att finnas. Allt som är fast kan börja röra sig.

ÖVNING

Under besöket uppdagades det en samhällskunskapsläxa som kommer från framtiden. Efter den stora omställningen.

- Undersök de frågor som ställs, vad handlar detta prov om?
- Vad är det för samhällsordning som existerar?
- Varför fokuserar läxan på byteshandel?

RITUAL

Vi människor är beroende av ritualer.

I alla tider har människor skapat ritualer och ceremonier kring livets stora händelser och årets återkommande cykler. Vi använder ritualer för att skapa mening, markera förändring, hantera det vi inte kan kontrollera och för att känna samhörighet med andra.

En ritual är en handling som skiljer sig från det vardagliga genom att den följer ett visst mönster och har ett symboliskt värde. Det kan vara bestämt vad som ska göras, i vilken ordning det ska ske, vilka ord som ska sägas, vilka föremål som ska användas och vilka som ska delta. Ritualer kan vara religiösa, kulturella eller helt personliga.

De kan stärka tillhörigheten till en grupp. De kan markera övergången från en fas i livet till en annan – från barn till vuxen, från ogift till gift, från levande till död. Initiationsriter kan innehålla handlingar eller provningar som en människa måste genomgå för att bli en del av en grupp eller få en ny position i den.

Men ritualer finns också mitt i vardagen. Hur vi firar en födelsedag, hur vi hälsar på varandra eller hur vi samlas kring en måltid kan innehålla ritualiserade handlingar. Vi upprepar dem, känner igen dem och vet ungefär vad som förväntas av oss.

I många historiska sammanhang har berättande, musik, dans, maskering, religiösa ceremonier och andra kollektiva handlingar varit tätt sammanflätade. Gränsen mellan ritual och föreställning har inte alltid varit självklar.

Även inom samtida scenkonst arbetar konstnärer med ritualens former. Publiken behöver inte alltid sitta stilla och betrakta något på avstånd. Den kan bjudas in att röra sig, svara, utföra handlingar eller tillsammans med de medverkande skapa det som händer.

Dr Rönnerstrands metod avslutas med en ritual.

Diskutera tillsammans upplevelsen av ritualen.

DR RÖNNERSTRANDS METOD

IDÉ & REGI: Ulf Rönnerstrand
AV: Emma Palmkvist
SCENOGRAFI & KOSTYMDESIGN: Emma Khanafer

MED: Jonas Redig, Ulf Rönnerstrand

LJUDDSIGN: Jonas Redig
MASKDESIGN: Josefin Ekerås
DRAMATURG & REGIÖGA: Stefan Åkesson

PRODUCENT: Lisa Nowotny
PRODUKTIONSASSISTENT & REGIASSISTENT:
Elsa Wahlqvist*

BELYSNINGSMÄSTARE (offentliga föreställningar):
Bella Oldenqvist
KOSTYMMÄSTARE: Helena Arvidsson
REKVISITA & ATTRIBUT:
Wanja Johansson Fernandes, Anna La Carrubba
KOSTYMVÅRD: Malin Garellik
FÖRESTÄLLNINGSTEKNIKER: Simon Kjerstadius

INSPELAD RÖST, KLASSRUMSFÖRESTÄLLNING:
Harriet Rönnerstrand

PROJEKTLEDARE BARN OCH UNGA: Erika Isaksson
MARKNADSFÖRING & PRESS: Hanna Lööf
PUBLIKARBETE: Ulrika Andersson
FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF: Ola Kjelbye
LANSERINGSBILD: Alqumit Alhamad
TRAILER: Kristian Söderström

FOAJÉPERSONAL: Klara Lemurell
RESTAURANGPERSONAL: Kerstin Ehrnlund

TEKNISK CHEF: Frederic Johansson
CHEFSPRODUCENT/ADMINISTRATIV CHEF: Lisa Nowotny
KONSTNÄRLIG CHEF: Lars Melin
VD: Frida Edman

TACK TILL: Pia Knutsson, Leif Elggren, Marja-Leena Sillanpää, Tora Rönnerstrand, Göteborgs varvshistoriska förening, Anders Paulin, Friedrich Jürgensson, Emanuel Swedenborg. Tack till alla referensklasser vi besökt under arbetets gång.

URPREMIÄR 11 SEPTEMBER 2026
Föreställningen är 1 timma och 20 minuter
Från 10 år

*Praktikant från Lunds universitet

Göteborgs Stadsteater ägs av Göteborgs Stad.
Vi verkar för en hållbar stad, öppen för världen.